

C. J. F. Sven: Det, jeg beklagede mig over, var det sidste i den korte Bemærkning, det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen fremsatte: at det skulde have været af økonomiske Grunde. Det er en uberettiget Udtalelse.

De Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Einer Jensen fremsatte, synes jeg gælder til Wandsbeck, for at stille det op paa den Maade, at der er 33 Personer, der har faaet, men der var 3 000, der kunde have faaet... (*Einer Jensen:* Det har jeg ikke sagt.) Ja, det blev nævnt, at der var 3 000, og tør nogen uden at have Materiale ved Haanden paastaa, at der var flere end de 33 Personer, der trængte? Ja, siger det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, men jeg maa jo indrømme, at „rien n'est sacré pour un sapeur“, og der er saamænd heller ikke noget helligt i saa Henseende for det ærede Medlem Hr. Einer Jensen. Det er let nok at udslynge en saadan Paastand. Nu hører jeg, at de Penge — jeg ved ikke, hvor mange det var —, der blev anvendt, burde egentlig have været 150 000 Kr. Det er en ren Paastand. Hvem kan sige, at det var blevet det Beløb, og selv om det var blevet 150 000 Kr., saa betød det i hvert Fald intet for Skatte-spørgsmaalet. Maa jeg for øvrigt henvise til, at den højtærede Socialminister jo her i Aften har givet Frederiksberg Kommune Ret, har sagt, at hvis den højtærede Minister den Gang havde fungeret, saa vilde han have givet Frederiksberg Ret. Hvad er der saa at snakke om mere?

Jørgen Jørgensen (Lejre): Efter som Forhandlingen om disse Lovforslag skrider frem, klare de enkelte Ting, hvorom der er Strid — hvorom der i hvert Fald ikke i Øjeblikket synes at være Enighed —, mere og mere. Det kan ikke nægtes, at der har vist sig Tilslutning til store Dele af Lovforslagene. Der er fra alle Sider givet Tilslutning til, at Spørgsmaalet om Forsørgelseskommunens Ophævelse løses som her foreslaaet. Der er ogsaa givet Tilslutning til Tanken om Ophævelse af Hjælpekasserne og det ønskelige i, at Administrationen i højere Grad samles, og der er ingen, der har rejst Indvendinger mod eller foreslaaet andet, end at den da nødvendigvis maa samles i Kommunalbestyrelserne. De nye Refusionsregler, der er foreslaaet, har ogsaa mødt Velvillie, og der synes at være Enighed om, at Staten bør overtage en Del af eller alle de Udgifter, der for Tiden udredes efter den gældende Fattigheds § 61 til sindssyge, aandsvage o. s. v.

Det er meget væsentlige Dele af Lovforslagene, Ting, som betyder en meget stor Ændring i de bestaaende Forhold, der saaledes fra alle Sider synes at være Enighed om, og for øvrigt maa man sige, at de enkelte Indvendinger af principiel Natur, der er rejst, har kun været meget faa, og de har ikke været stærke.

Det kunde efter mit Skøn tyde paa, at det ikke vil være urimeligt at tro, at alle Rigsdagens Partier, naar Udvalgsarbejdet nu skal til at foregaa, vil kunne samles om en Løsning af dette Spørgsmaal, og jeg vil gerne fremhæve her i Dag, som jeg gjorde det sidste Gang jeg havde Ordet, at jeg vil anse det for meget gavnligt, naar Lovforslag af saa indgribende Art som disse skal føres ud i Livet, at de møder med en enig Rigsdag bag sig. Naar Lovene lægges ud til Administration i Sogneraadene, er det af megen Værdi, at man straks møder dem med Velvillie fra alle Sider. Derfor tror jeg ogsaa, efter at den højtærede Minister i Gaar har udtalt sin Villighed til Forhandling om alle de Spørgsmaal, hvorom der synes at være Strid, at det maa være muligt at finde et Grundlag, hvorom vi alle kan samles, og jeg vil i hvert Tilfælde, som jeg sagde sidste Gang, bidrage mit til, at dette kan ske. De særlige Indvendinger, der er rejst, siden jeg sidste Gang havde Ordet, har ikke været mange. Der har været udtalt Tvivl om, at det sociale Udvalg vilde være i Stand til at magte den betydelige Op-gave, de fik i Kommunerne, for det kan jo ikke skjules, at naar Hjælpekassen og Værgeraadsinstitutionen nedlægges, og deres Arbejde i væsentlig Grad lægges ind under Kommunalbestyrelsen, maa dette nødvendigvis medføre øget Arbejde for Kommunalbestyrelsens Medlemmer, men som jeg sagde forleden Dag, saa tror jeg, at man netop paa den Maade som foreslaaet ved Nedsættelse af sociale Udvalg — i større Byer kan dette Udvalg jo dele sig i Underudvalg — vil gøre det muligt i højere Grad at fordele Arbejdet mellem Kommunalbestyrelsens Medlemmer, end Tilfældet i Almindelighed er nu, saa at man derigennem vil være i Stand til at magte det forøgede Arbejde, som disse Love vil give Kommunalbestyrelserne, og det vil i hvert Tilfælde bringe den Fordel, at man i langt højere Grad er i Stand til at have Indsigt med al den Hjælp, det offentlige skal yde til de paagældende Folk. Den Kontakt, som er nødvendig, for at disse Love skal kunne administreres efter deres Hensigt, kan